

Kl. 11:00

Jens Peter Vernersen (S):

Det, der er hovedproblemet, er, at vi har rigtig mange patienter, der ikke bliver behandlet – der venter et halvt år på behandling. Det skyldes beslutningen under Schlüterregeringen om at reducere antallet af optag på medicinstudiet, så man under Schlüterregeringen optog 2.500 færre på lægestudiet, end man gjorde de efterfølgende 10 år under Nyrupregeringen. Det er hovedproblemet.

Det er det, der er svaret på, at vi ikke får løst de opgaver, som vi har. Det er helt indlysende, at der bliver behandlet flere i dag, fordi man kan lave mange flere ambulante behandlinger, og det skal der selvfølgelig bruges personale til.

Det, der jo er interessant, er ikke kun, hvem der bliver behandlet, men også hvem der venter, og ventetiden er altså nu et halvt år for 95 pct. af de borgere, der venter på 1 af de 18 væsentlige operationer, man taler om, når man diskuterer det her.

Kl. 11:00

Formanden:

Det er hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 11:01

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg er glad for, at ordføreren kan bekræfte, at der er ansat 2.000 ekstra læger og sygeplejersker i det offentlige sundhedsvæsen, og at vi dermed ikke nedprioriterer det offentlige sundhedsvæsen.

Et andet spørgsmål, jeg godt vil frem med, er, at i foråret cirkulerede der interne socialdemokratiske papirer, hvori der stod, at det private sygehusvæsen var et godt supplement til det offentlige, og jeg vil godt høre, om ordføreren fra Socialdemokratiet kan bekræfte det.

Kl. 11:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:01

Jens Peter Vernersen (S):

Hvis det er det papir, som jeg tror var produceret den 24. april, der tales om, er det ikke noget internt papir. Jeg skulle mene, at det også er fuldt til rådighed og tilgængeligt. Jeg vil også gøre opmærksom på, at det jo præcis er det, der står i det forslag til vedtagelse, nemlig at en alt for høj betaling til privathospitaler har ført til unødige offentlige udgifter, og at der betales 50 pct. overpris. Regeringen pålægger Folketinget inden den 1. juli at have færdigforhandlet en af-

tale, der sikrer lige afregning og lige muligheder for behandling på offentlige og private hospitaler. Den sætning svarer fuldstændig til den på det papir, som omtales.

Kl. 11:02

Formanden:

Den næste er fru Vivi Kier.

Kl. 11:02

Vivi Kier (KF):

Jeg vender også lige tilbage til det, og jeg kan fortælle hr. Jens Peter Vernersen, at det var den 23. april, mener jeg, at Socialdemokratiet kom med deres udspil, som var et rigtig spændende udspil, og som jeg i hvert fald som konservativ sundhedsordfører blev rigtig glad for, for i udspillet stod der, at nu har de private sygehuse nået konfirmationsalderen, og de skal indgå som en naturlig del af hele sundhedsvæsenets udbud. Så det vil jeg gerne lige være helt sikker på at man stadig væk mener i Socialdemokratiet.

Kl. 11:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:02

Jens Peter Vernersen (S):

Problemet er, at disse privathospitaler under ingen omstændigheder indgår som en naturlig del, i og med at man giver dem en betydelig overbetaling, f.eks. for fedmeoperationer, men også for andre ting. For fedmeoperationer drejer det sig om 28.000 kr. ekstra for en operation. Hvis det i konservativ optik er, at man har nået konfirmationsalderen og indgår på lige vilkår, vil jeg sige, at jeg er fuldstændig uenig i det, De Konservative siger.

De Konservative må da også vide, at det her er vi bekendt med. Ministeren gav et svar på et spørgsmål, jeg stillede tilbage i juni, og svaret var: Jamen jeg er helt klar over, at der er noget, der er galt. Ministeren har siddet på hænderne og har intet gjort for at løse problemerne med disse overbetalinger. Ministeren har sammen med regeringspartierne, De Konservative og Venstre, og sammen med støttepartiet, Dansk Folkeparti, accepteret, at de skal have den der ekstra betaling. Stille og roligt har man siddet og set på, at det sker. Ude på det hospital, hvor man opererer, står man og gnider sig i hænderne og glæder sig, hver gang man får en patient ind. 28.000 kr. mere koster det hver eneste gang, i forhold til hvis den pågældende var blevet behandlet på et offentligt hospital.